

Daiënne Merkies

Daiënne Merkies **EEN VAMPIER MET KWADE VLEKKEN**

Jonas moet een nacht buiten jagen. De volgende dag zit zijn gezicht ineens vol vieze gele vlekken! Jonas' vader is woest. Volgens hem zijn dit 'Kwade Vlekken', die een vampier alleen krijgt als hij een familielid bijt. Maar Jonas heeft zijn ouders en broers écht niet gebeten! Samen met Sofie moet hij erachter zien te komen wat er met hem aan de hand is...

EEN VAMPIER MET KWADE VLEKKEN

Met illustraties van Helen van Vliet

ISBN 978 90 5116 626 2

9 789051 166262

De Vier Windstreken

Daiënne Merkies

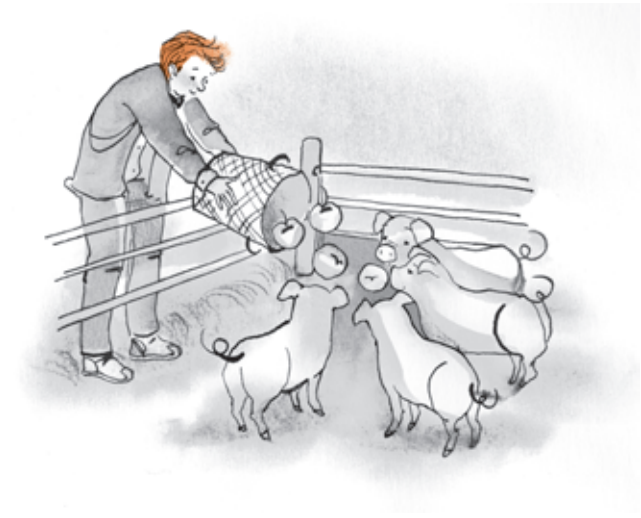
EEN VAMPIER MET KWADE VLEKKEN

Op www.vierwindstreken.com kunt u zich aanmelden voor onze nieuwsbrief.
Hier vindt u ook al onze boeken en andere artikelen.

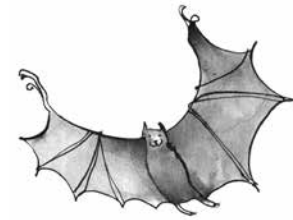
© 2017 De Vier Windstreken, Rijswijk
Tekst van Daiënne Merkies
Omslag en illustraties van Helen van Vliet
Alle rechten voorbehouden. Gedrukt in Nederland
NUR 282 / ISBN 978 90 5116 626 2

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt
door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke andere wijze dan ook
zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

De Vier Windstreken

Inhoud

1. Een moeilijke opdracht	7
2. Alleen op jacht	11
3. Pokken	19
4. De mummie	23
5. Kwade Vlekken	28
6. Bezoek	33
7. Op zoek naar de zwerver	39
8. Winkelwagentje	44
9. Het tuinhuisje	49
10. Bloedworst voor oom Jan	54
11. Jonas vertelt	58
12. De pop	62
13. Broer en zus	67
14. Oom Jan op jacht	73
15. Bijten	77
16. Sjeemineeskie	82
17. Gaatjes	87
18. Inspectie	90
19. Mag oom Jan blijven?	94
20. Een belangrijke brief	97
21. Oom Jan in tranen	101

1. Een moeilijke opdracht

‘Jonas, hier komen!’

Wat nou weer, denkt Jonas. Hij sjokt de trap op, naar vaders werkkamer. Als Jonas vlak bij de deur is, hoort hij de boze stem van vader.

‘Waarom duurt het altijd zo lang bij Jonas? Hij had hier al lang kunnen zijn.’

‘Hij komt zo.’

Gelukkig, mam is er ook. Jonas stapt de kamer binnen.

‘Ah, daar ben je eindelijk.’ Vader bekijkt Jonas van top tot teen. ‘Waarom heb je die oude vodden aan? En doe eens iets aan dat haar van je, sloddervos! Je weet dat een vampier er altijd netjes uit moet zien. Niet zoals oom Jan.’

‘Laten we het niet over mijn broer hebben, maar vertellen waarom Jonas hier is,’ zegt moeder die naast vader zit.

Jonas gaat tegenover zijn ouders zitten en wacht af wat ze te vertellen hebben.

‘Jonas, je bent nu langer dan een jaar een echte vampier en je hebt het best goed gedaan,’ zegt moeder.

Jonas haalt opgelucht adem; hij was bang dat hij straf zou krijgen.

‘Je bent nu elf en je moet een stap verder. Het afgelopen jaar ben je met mij of vader meegegaan. Het wordt tijd dat je zelf op jacht gaat, zonder ons, dat moet je ook leren.’

Eindelijk alleen op jacht, denkt Jonas.

‘Je kijkt nu wel blij,’ zegt vader, ‘maar er is nog niets om blij over te zijn. Het wordt veel moeilijker dan het afgelopen

jaar. Toen zijn we steeds ín huizen geweest. Ik wil nu dat je bloed gaat drinken van mensen die buiten slapen. Zo kun je altijd en overal bloed drinken.'

Jonas denkt aan de keren dat hij het afgelopen jaar op jacht is geweest; zoeken naar een open raam en dan zachtjes naar binnen sluipen, ondanks krakende trappen en piepende slaapkamerdeuren.

'Oké, cool, makkie! Dan blijf ik vanavond wel buiten.' Jonas staat al op.

'Zitten! Ik ben nog niet klaar!'

Geschrokken gaat Jonas weer zitten.

'Het is helemaal niet koel en het is zeker geen makkie, zoals jij dat noemt,' zegt vader.

Jonas ziet dat vader hem doordringend aankijkt. Nu wordt het serieus. Jonas krijgt het er warm van.

Om te beginnen moet je echt goed zoeken naar iemand die in de winter 's nachts buiten is. Als je dan eindelijk iemand gevonden hebt, komt het moeilijkste pas. De ader waarin je moet bijten is veel dunner door de kou. Dus het is veel moeilijker om in één keer goed te bijten. Maar dat heb je vast wel gelezen in het tweede deel van je "Vampierleerbijten"-boek.'

Jonas bladert in gedachten door het boek. Hij kan niet vinden wat hij zoekt.

'Bovendien zijn de mensen dik aangekleed tegen de kou. Jassen, truien, sjaals, mutsen, oorwarmers. Je moet veel kleren opzij duwen om bij de ader te kunnen, ook dat mag het slachtoffer niet voelen,' zegt vader.

'Moet ik weer gaan oefenen, op de biggetjes en dan buiten?'

vraagt Jonas. Hij gruwelt al bij het idee en wiebelt op zijn stoel heen en weer.

'Een echte vampier oefent niet!' roept vader uit. 'Een echte vampier bijt in één keer goed. In één keer!'

'Wanneer moet ik alleen op jacht?' vraagt Jonas.

'Vanavond.' Vader buigt zich over de papieren op zijn bureau. Het gesprek is afgelopen.

Moeder slaat een arm om Jonas heen en neemt hem mee naar de keuken.

Ze pakt een doos uit de kast en haalt er een dikke lap stof uit.

'Hier is je wintercape. Je mag het niet koud hebben vannacht.'

Jonas past de cape en voelt de warme voering; hij wrijft over de zachte stof en wikkelt zich er helemaal in. Dan geeft moeder hem een paar handschoenen.

'Pas ze maar,' zegt ze.

Jonas wurmt zijn handen in de handschoenen en voelt meteen de warmte ervan.

'Moet ik helemaal alleen op pad?' vraagt Jonas.

'Nee, we gaan allemaal tegelijk weg. Pas als we bij de stad zijn, gaat iedereen apart op jacht,' zegt moeder.

‘Waar moet ik naartoe? Waar moet ik zoeken?’

‘Hé, broertje.’

Jonas voelt een klap op zijn schouder. Als hij achteromkijkt, ziet hij Jonathan, een van zijn zes broers.

Zijn andere broers komen ook de keuken binnen.

‘Wat ben je stil, is er iets?’ vraagt Job.

Jonas vertelt dat hij deze avond alleen op jacht moet.

‘Spannend hoor,’ zegt Johannes.

Jonas kijkt naar de zesling. Was ik maar een van hen, denkt hij, dan hoefde ik niet meer zo zenuwachtig te zijn. Dan kon ik overal zelf op jacht. Jonas hangt de cape over een stoel en stopt de handschoenen in de zakken.

Moeder zet een bord met een berg van plakjes bloedworst op tafel.

‘Ik heb geen honger hoor,’ zegt Jonas. Hij hoort zijn stem piepen.

Moeder zet een glas bloedsinaasappelsap voor Jonas’ neus. Ze kijkt hem aan en zegt: ‘Je moet naar het park gaan, daar slaapt soms weleens een zwerver.’

Gelukkig, dat is al een probleem minder, denkt Jonas. Hij voelt zich een beetje geruster en pakt toch maar een plakje bloedworst.

2. Alleen op jacht

Jonas staat naast zijn broers in de hal. Vader loopt met zijn armen op zijn rug heen en weer langs zijn zeven zonen. Inspectie!

Af en toe trekt vader aan een cape of wrijft een haardos plat. Met een zacht piepje fladdert een kleine vleermuis naar het plafond van de grote hal.

‘Pap, mag Muis met me mee?’ vraagt Jonas.

‘Je vleermuis? Ja hoor, dat beestje moet ook eten.’

Muis is een vampiervleermuis en heeft, net als Jonas, ook bloed nodig om te kunnen leven.

‘We gaan,’ zegt vader. Hij geeft moeder een kus en knikt naar James, de butler, die met een zwaai de grote houten deuren opent.

Muis vliegt naar buiten.

Jonas voelt de ijskoude wind op zijn gezicht. Hij is er blij mee, want met zijn wintercape en handschoenen aan en de oorwarmers over zijn oren heeft hij het behoorlijk warm gekregen.

De familie stapt op het bordes. Jonas pakt, net als de rest, de punten van zijn cape, zakt door zijn knieën en zet zich af. Samen vliegen ze in de richting van de stad.

‘Je weet het Jonas, wees voorzichtig. Ze mogen niet merken dat je bijt,’ zegt vader.

‘Hoe krijg ik ongemerkt al die kleren opzij?’ vraagt Jonas.

‘Dat moet je gewoon heel voorzichtig doen. Het gaat makkelijker zonder handschoenen,’ zegt moeder.

Even later landen ze op een grasveld aan de rand van de stad.

‘We gaan! Over twee uur zien we elkaar hier weer,’ zegt vader en hij vliegt weg.

Ook moeder en Jonas’ broers vliegen de stad in.

Jonas blijft staan. Ik durf niet, denkt hij. Maar hij weet dat hij mensenbloed moet drinken, hij weet dat hij op jacht moet. Dan denkt hij aan wat moeder die middag heeft gezegd. Het park, daar moet hij naartoe. Jonas ziet hoge, kale bomen in de verte. Daar moet hij zijn.

Even later landt hij op een kleine open plek tussen de bomen, en hij kijkt om zich heen. Hoog boven hem hoort hij het fladderen van de kleine vleugels van Muis.

‘Zullen we samen op jacht gaan?’

Muis vliegt hoog tussen de bomen met Jonas mee.

‘We zullen eens kijken of we iemand kunnen vinden.’

Jonas zoekt achter elke boom en onder elke struik of daar iemand ligt te slapen. Niemand, denkt hij, dat heb ik weer natuurlijk.